

Dictatus papae
(ed. E. Caspar, MGH
Epp. sel. 2, 1, 1920,
S. 202 ff.)

Proprie auctoritates
(s. unten S. 126 ff.)

Deusdedit
(ed. V. Wolf v. Glanvell,
1905)

II. Quod solus Romanus pontifex iure dicatur universalis.

1. Solus Romanus pontifex universalis habetur teste Chalcedonensi synodo (concilio).

Quod a Chalcedonensi synodo DCXXX patrum universalis sit appellatus (S. 8).

2. Sola Romana ecclesia est universalis et mater omnium.

Quod Romana ecclesia omnium ecclesiarum sit caput et mater (S. 6).

XVI. Quod nulla synodus absque precepto eius debet generalis vocari.

3. Sola universalia concilia congregare potest.

Quod generales synodos ipsa convocare debeat (S. 7).

Quod eius auctoritate iam VIII universales synodi celebrate sunt (S. 7).

XVII. Quod nullum capitulum nullusque liber canonicus habeatur absque illius auctoritate.

5. Nulla scriptura est autentica sine auctoritate eius.

Quod nulla scriptura sit autentica, nisi illius iudicio sit roborata (S. 10).

XXVI. Quod catholicus non habeatur, qui non concordat Romanę ecclesię.

6. Qui decretis sedis apostolice non consenserit, hereticus habendus est.

Quod heretici sint, qui Romanę ecclesię non concordent et qui eius privilegia nituntur auferre (S. 8).

XVIII. Quod a nemine ipse iudicari debeat.

7. A nemine papa iudicari potest, etiam si fidem negaverit ut de Marcellino constat.

Quod causa Romani pontificis dei sit iudicio relinquenda (S. 8).

III. Quod ille solus possit deponere episcopos vel reconciliare.

10. Solus potest decernere de episcoporum depositione.

22. Solus papa quoslibet episcopos etiam patriarchas deponere potest.

XIII. Quod illi liceat de sede ad sedem necessitate cogente episcopos transmutare.

12. Non mutantur episcopi de sede ad aliam sedem sine illius iudicio.

Quod absque eo episcopus non mutatur a sede ad sedem (S. 12).